

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912203740
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2012:5912203740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., dieťa rodičov: G. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Y. Č. X, XXX XX O.M. a C. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. P. Č. XXX, M. O., v konaní o návrhu matky na vystaňovanie, resp. vycestovanie maloletej D. T. do cudziny a o návrhu otca na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T., takto

rozhodol:

Matka maloletej D. T., nar. XX.XX.XXXX je oprávnená vycestovať s maloletou D. T. do V. republiky na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Súd návrh matky maloletej D. T. na vystaňovanie maloletej D. T. zamietá.

Súd návrh otca maloletej na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej D. T. zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.05.2012 sa matka maloletej domáhala, aby súd maloletej D. T., nar. XX.XX.XXXX povolil vystaňovanie na územie V. republiky. Po skutkovej a právnej stránke matka maloletej návrh na začatie konania odôvodnila tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/123/2008-20 zo dňa 26.05.2008 jej bola maloletá D. T. zverená do osobnej starostlivosti. Od septembra roku 2007 žije matka s maloletou D. T. v spoločnej domácnosti. Návrh na začatie konania podala z toho dôvodu, že otec maloletej jej nedal súhlas s vystaňovaním na územie V. republiky. V návrhu na začatie konania ďalej poukázala na to, že vzťah maloletej D. k jej otcovi bol spočiatku veľmi komplikovaný, avšak v posledných dvoch rokoch sa ich vzájomný vzťah vyvíja k lepšiemu. V minulom kalendárnom roku maloletá strávila v otcovej domácnosti približne 20 dní. Dôvodom, pre ktorý sa chce s maloletou vystaňovať do V. je skutočnosť, že jej partner je občanom V. republiky, pričom má s ním vážny vzťah už takmer 6 rokov a ona sa rozhodla v priebehu tohto leta presťahovať spolu s maloletou do V., aby začali život v spoločnej domácnosti.

Otec maloletej sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril, pričom absolútne nesúhlasil s vystaňovaním maloletej do cudziny. Vo vyjadrení poukázal na to, že maloletá je občanom Slovenskej republiky, kde sa narodila, býva a navštevuje základnú školu, taktiež tu má rodinu, a to otca, starých rodičov a brata, s ktorým má výborný vzťah, a ktorý žije s otcom. Odstaňovaním by došlo k prerušeniu kontaktov s rodinou, s priateľmi a navyše maloletá nemá dokončenú ani základnú školskú dochádzku, keďže v súčasnosti navštevuje 7. ročník základnej školy. Maloletá nemá vo V. žiadne zázemie. Jej znalosť V. jazyka nie je natoľko dostatočná, aby mohla plynule pokračovať v školskej dochádzke. Pre

prípado, že by matka zotrvala na návrhu na vysťahovanie maloletej na územie V. republiky, navrhol, aby súd zveril maloleťu do jeho osobnej starostlivosti. Súčasne poukázal na to, že s vysťahovaním by súhlasil až po ukončení základnej školskej dochádzky maloletej na území SR.

Súd okrem výsluchu matky maloletej a otca maloletej vykonal dokazovanie listinami založenými v súdnom spise, ako aj oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 9P/52/2012, a to osobitne s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/123/2008-20 zo dňa 26.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 16.07.2008.

Na pojednávaní matka maloletej zotrvala na podanom návrhu na začatie konania. Vzhľadom k nesúhlasu otca s vysťahovaním maloletej do V. republiky navrhla, aby súd maloletej D. udelil aspoň súhlas s vycestovaním na územie V. republiky, a to na jeden rok odo dňa právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ otec maloletej vo vyjadrení k návrhu na začatie konania podmienil súhlas s vysťahovaním maloletej dokončením povinnej školskej dochádzky, ona túto otázku už riešila s riaditeľom základnej školy, ktorú v súčasnosti maloleť navštevuje, pričom on ju upovedomil, že maloleť môže na Slovensku popri štúdiu v zahraničí ukončiť povinnú školskú dochádzku tým, že by zložila skúšky z konkrétnych predmetov v júni príslušného školského roka, a to konkrétne z piatich predmetov. Ona by ju počas školského roka pripravovala na to, aby bola maloleť v týchto skúškach úspešná. Pokiaľ otec maloletej v písomnom vyjadrení poukázal na to, že maloleť nedostatočne ovláda V. jazyk, táto skutočnosť sa zakladá na pravde, avšak maloleť v súčasnosti navštevuje súkromné hodiny V. jazyka a nakoľko ona je učiteľná, dokáže sa pomerne rýchlo naučiť V. jazyk. Predmetné vyplynulo aj z vyjadrenia jej učiteľky anglického jazyka, z ktorého vyplynulo, že maloleť má nadanie na jazyky. Pokiaľ otec maloletej vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že prípadným vysťahovaním maloletej do V. by bola zmarená jeho možnosť vo väčšej miere sa stretávať s maloleťou a komunikovať s ňou, matka maloletej poukázala na to, že komunikácia maloletej s otcom bola doposiaľ veľmi obmedzená a iba v ostatných dvoch rokoch sa táto komunikácia postupne zlepšuje. Pokiaľ maloleť bola s otcom minulý rok iba celkovo 20 dní, to nebolo z dôvodu, že by jej ona v tomto stretávaní nejako bránila, ale z dôvodu, že samotná maloleť nechcela byť s otcom viac dní. Súčasne poukázala na to, že maloleť bude mať vo V. oveľa viac prázdnin, pričom tieto prázdniny bude často tráviť na území Slovenskej republiky a v tomto období sa bude môcť maloleť neobmedzene stretávať s otcom. Navyše môžu byť v každodennom kontakte, a to telefonickým aj e-mailovým. Maloleť si s otcom v súčasnosti telefonuje tak jedenkrát do týždňa.

Matka maloletej vo svojej výpovedi zotrvala na podanom návrhu na začatie konania, pričom súčasne s poukazom na námietky otca zotrvala aj na návrhu, aby bol maloletej udelený súhlas s jej vycestovaním do V. a to na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti rozsudku, ktorým by jej bol takýto súhlas udelený. Pokiaľ matka maloletej navrhla udelenie súhlasu na vycestovanie maloletej na územie V. republiky na dobu jedného roka, toto odôvodnila tým, aby maloleť riadne ukončila aspoň jeden školský rok vo V., pričom súčasne poukázala na to, že ak by došlo k nejakej zmene pomerov, tak by sa maloleť mohla vrátiť na územie Slovenskej republiky urobiť si skúšky a pokračovať v štúdiu na území Slovenskej republiky. Matka maloletej súčasne poukázala na to, že ona maloleťu nijako nenútila presťahovať sa, resp. vycestovať do V., nakoľko to bolo jej slobodné rozhodnutie. V prípade, ak by došlo k nejakej zmene ktorá by mala za následok zmenu postoja maloletej k pobytu na území V. republiky, matka by jej rozhodne nebránila v tom, aby sa vrátila späť na územie Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o jej finančné zabezpečenie, matka maloletej poukázala a nato, že ona bude bývať v byte u priateľa, ktorý je veľmi dobre finančne zabezpečený. On jej prechodne finančne aj pomôže. Okrem toho má našetrované finančné prostriedky vo výške cca XX.XXX,-eur a v prípade, ak by jej vznikli nejaké finančné problémy, mohla by tieto vyriešiť aj z tejto rezervy. Ona nemá v súčasnosti uzavretú žiadnu pracovnú zmluvu so zamestnávateľom vo V., avšak jej bolo prisľúbené pracovné miesto dirigentky, pričom jej zamestnávateľ s ňou na toto miesto počíta. Ona si postupom času bude súčasne hľadať aj iné pracovné miesto, aby sa mohla riadne etablovať na území V. republiky.

Otec maloletej na pojednávaní nesúhlasil s návrhom na začatie konania. Taktiež nesúhlasil s tým, aby maloleť mohla vycestovať na územie V.X. republiky. Pokiaľ maloleť prejavila ochotu vycestovať, resp. vysťahovať sa na územie V. republiky, on poukázal na to, že maloleť si asi nedostatočne uvedomuje, aké následky by prípadné vycestovanie na ňu a jej štúdium mimo územia SR mohlo mať. Maloleť by si podľa jeho názoru mala najprv dokončiť povinnú školskú dochádzku na území SR, aby zbytočne nemusela prerušovať ročník, prípadne robiť nejaké komisionálne skúšky v Slovenskej republike, nakoľko toto by bolo pre ňu veľmi zaťažujúce a stresujúce. Na druhej strane však neprejavil pochybnosť o tom,

že by maloletá, keďže je veľmi šikovná, bez problémov dokázala zvládnuť štúdium vo V.. Za rizikový faktor taktiež považoval to, že maloletá doposiaľ s priateľom matky nežila dlhodobšie v spoločnej domácnosti, čo by mohlo mať za následok vznik budúcich problémov v ich spolužití a v konečnom dôsledku aj negatívny dopad na maloletú.

Otec maloletej na výsluchu zotrval na písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania. Taktiež nesúhlasil s udelením súhlasu na vycestovanie maloletej na územie V. republiky na dobu jedného roka. On si nevie predstaviť, že by maloletá bola v jej veku vytrhnutá z prostredia, v ktorom žije a odišla niekde do neistoty mimo územia Slovenskej republiky. Súčasne poukázal na vzdialenosť Slovenskej republiky a V.j republiky, kedy prípadné cestovanie maloletej na územie Slovenskej republiky by bolo pre ňu veľmi únavné, ako aj stresujúce. Pokiaľ on podal návrh na zmenu osobnej starostlivosti k maloletej, on týmto návrhom chcel iba zamedziť, aby maloletá vycestovala alebo sa vysťahovala mimo územia Slovenskej republiky pred tým, ako skončí povinnú školskú dochádzku.

Kolízny opatrovník maloletej vo svojom vyjadrení navrhol, aby súd maloletej udelil súhlas s vycestovaním na územie V. republiky, a to na dobu jedného roka po právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ matka maloletej podala návrh na vysťahovanie maloletej, poukázal na to, že takýto návrh je predčasný, pričom samotný pobyt na území V. republiky po dobu jedného roka dokáže zodpovedať otázku, či maloletá sa na území V. republiky bude chcieť zdržiavať aj dlhšie obdobie. Pokiaľ ide o zabezpečenie maloletej na území V. republiky, kolízny opatrovník poukázal na to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že o maloletú bude na území V. republiky riadne postarané a že bude mať zabezpečené tak bytové, ako aj ostatné potreby a taktiež bude mať možnosť študovať na území V. republiky.

Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Výkon rodičovských práv a povinností za predpokladu že rodičovské práva a povinnosti neboli ani jednému z rodičov obmedzené, resp. odňaté predpokladá prienik vôlí a názorov obidvoch rodičov pri rozhodnutí o tej-ktorej otázke týkajúcej sa maloletého dieťaťa. V prípade, ak sa jedná o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa a rodičia sa o takejto podstatnej veci nedohodnú, rozhodne o tom na návrh niektorého z rodičov súd.

Pokiaľ sa matka maloletej domáhala, aby bola maloletá oprávnená s ňou vycestovať na územie V.X. republiky, súd s poukazom na dobu, na ktorú sa matka maloletej domáhala vycestovania maloletej, dospel k záveru, že sa jedná o podstatnú vec týkajúcu sa maloletej. „Podstatnosť“ veci vyplýva jednak z dĺžky samotného pobytu maloletej na území V. republiky (t.j. jeden kalendárny rok), ako aj z toho, že možnosť otca, prípadne aj ďalších rodinných príslušníkov (t.j. napríklad starých rodičov, prípadne brata maloletej) rozvíjať citové väzby s maloletou bude v tomto období obmedzené iba na komunikáciu cez telefón, prípadne iné elektronické prostriedky, resp. iba v obdobiach, kedy sa maloletá bude zdržiavať počas školských prázdnin na území Slovenskej republiky. Pri rozhodnutí o povolení maloletej vycestovať na územie V. republiky súd vychádzal zo skutočností, že maloletá sa má zdržiavať na území V. republiky v spoločnej domácnosti so svojou matkou, u ktorej doposiaľ neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že riadne neplní svoje rodičovské povinnosti vo vzťahu k maloletej. Matka maloletej, ako aj maloletá majú na území V. republiky zabezpečené ubytovanie, a to u priateľa matky maloletej K. B., s ktorým je matka maloletej v partnerskom vzťahu už cca. 6 rokov. Z písomného vyjadrenia priateľa matky maloletej vyplynulo, že tento udelil súhlas matke maloletej, ako aj jej dcére, aby bývali v jeho byte s tým, že maloletá bude mať v predmetnom byte svoju vlastnú izbu. Súd súčasne prihliadol na skutočnosť, že maloletá bude na území V. republiky pokračovať vo svojom štúdiu, a to v Gymnázii L.-K., čo vyplynulo z vyhlásenia riaditeľa predmetnej školy na č.l. 24 - 26 spisu. Súd súčasne prihliadol na vyjadrenie matky maloletej, ktorá poukázala na to, že na území V. republiky má už prisľúbené zamestnanie ako dirigentka, ako aj na to, že v súčasnosti má úspory vo výške cca. XX.XXX,-eur, ktoré by mohla využiť na zabezpečenie nevyhnutných potrieb počas prechodného výpadku príjmu. Súd v neposlednom rade prihliadol aj na vyjadrenie maloletej, ktorá počas pohovoru na Referáte psychologicko-poradenských služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. súhlasila s jej vysťahovaním na územie V. republiky, pričom ona sa chce zdržiavať na území V. republiky z toho dôvodu, že sa chce zdokonaľiť vo francúzskom jazyku a prípadne po ukončení základnej školy by chcela

pokračovať v ďalšom štúdiu vo V.. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletej, ktorý poukázal na to, že v prípade maloletej sa jedná o veľmi vyspelé dieťa, ktoré dokáže komplexne formulovať myšlienky a prejsť svoj názor, pričom žiadne manipulácie zo strany niektorého z rodičov ohľadne jej rozhodnutia vysťahovať sa na územie V. republiky neboli u nej zistené. V tejto súvislosti súd súčasne poukazuje na to, že maloletá si počas pohovoru bola vedomá toho, že v prípade štúdia vo V. bude musieť na území Slovenskej republiky zložiť komisionálne skúšky, s čím ona nemala žiadny problém. V neposlednom rade súd prihliadol aj na názor maloletej, ktorá poukázala na to, že ona má otca veľmi rada, avšak ona napriek nesúhlasu otca chce odísť so svojou matkou na územie V. republiky, pričom so svojím otcom chce udržiavať intenzívny vzťah, kedy ona počas prázdnin vo V. bude vo veľkej miere tráviť čas na území Slovenskej republiky, aby sa jej vzťah s ním rozvíjal. Súd potom dospel k záveru, že vycestovanie maloletej na územie V. republiky nie je v rozpore so záujmami maloletej, ale práve naopak, maloletá bude môcť v blízkom rodinnom prostredí za sústavnej prítomnosti svojej matky spoznať cudziu kultúru, naučiť sa cudzí jazyk, čím sa vytvoria predpoklady pre jej lepší rozvoj v rámci štúdia, prípadne následného hľadania si zamestnania.

Súd však s poukazom na vek maloletej, ako aj zmenu prostredia v súvislosti s jej budúcim pobytom na území V. republiky dospel k záveru, že trvalé vysťahovanie nie je v záujme maloletej, keď je vhodné, aby sa maloletá prechodne po dobu jedného roka oboznámila s novým prostredím, pričom tak maloletá, otec maloletej, ako aj jej matka, ktorá na pojednávaní prejavila maximálnu možnú ochotu rešpektovať záujmy maloletej aj jej otca, budú mať možnosť posúdiť, či v danom prípade bude vhodné pre maloletú jej vysťahovanie na územie V. republiky. Na základe uvedených skutočností súd potom návrh matky maloletej na vysťahovanie maloletej na územie V. republiky zamietol.

Pokiaľ otec maloletej v písomnom vyjadrení návrhu na začatie konania žiadal, aby súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, súd dospel k záveru, že sa jedná o účelový návrh zo strany otca, keď otec v konaní neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť, pre ktorú by mala byť osobná starostlivosť matky nad maloletou zmenená, a preto návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti zamietol. Navyše súd poukazuje na to, že maloletá počas pohovoru síce poukázala na to, že má otca veľmi rada, avšak možnosť, aby bola zverená do osobnej starostlivosti otca kategoricky odmietla.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, nakoľko konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.